

242

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 31 października 1970 r.

w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 7 marca 1966 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 17 ustęp 2 Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 7 marca 1966 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 25, poz. 187), następujące państwa złożyły Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych swoje dokumenty ratyfikacyjne tej konwencji w niżej podanych datach:

Grecja	dnia 18 czerwca	1970 r.,
Finlandia	dnia 14 lipca	1970 r.,
Norwegia	dnia 6 sierpnia	1970 r.

Ponadto zgodnie z artykułem 18 ustęp 2 powyższej konwencji złożony został dnia 15 września 1970 r. dokument przystąpienia Rumunii do tej konwencji. Dokument ten zawiera następujące zastrzeżenia:

„Socjalistyczna Republika Rumunii nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 22 konwencji, w myśl którego jakkolwiek spór między dwoma lub więcej Państwami Stronami Konwencji dotyczący interpretacji lub stosowania Konwencji, który nie został rozstrzygnięty w drodze rokowań lub w jakikolwiek inny sposób wyraźnie przewidziany w niniejszej Konwencji, może być

przekazany — na wniosek którejkolwiek ze stron w sporze — do rozstrzygnięcia Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości. Socjalistyczna Republika Rumunii uważa, że takie spory mogą być przekazywane Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości w każdym indywidualnym wypadku tylko za zgodą wszystkich stron w sporze.”

Przy składaniu wyżej wymienionego dokumentu złożone zostało oświadczenie, że Rada Państwa Socjalistycznej Republiki Rumunii oświadcza, iż postanowienia artykułów 17 i 18 Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej nie są zgodne z zasadą, że umowy wielostronne, których cele i przedmiot dotyczą międzynarodowej wspólnoty państw jako całości, powinny być otwarte dla wszystkich państw.

Zgodnie z artykułem 19 ustęp 2 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Grecji dnia 18 lipca 1970 r., Finlandii — dnia 13 sierpnia 1970 r., Norwegii — dnia 5 września 1970 r. oraz Rumunii — dnia 15 października 1970 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

243

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 31 października 1970 r.

w sprawie przystąpienia Stanów Zjednoczonych Ameryki do Konwencji dotyczącej przywilejów i immunitetów Narodów Zjednoczonych, zatwierdzonej przez Ogólne Zgromadzenie Narodów Zjednoczonych dnia 13 lutego 1946 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z § 32 Konwencji dotyczącej przywilejów i immunitetów Narodów Zjednoczonych, zatwierdzonej przez Ogólne Zgromadzenie Narodów Zjednoczonych dnia 13 lutego 1946 r. (Dz. U. z 1948 r. Nr 39, poz. 286), złożony został dnia 29 kwietnia 1970 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument przystąpienia Stanów Zjednoczonych Ameryki do powyższej konwencji i w dniu tym konwencja weszła w życie w stosunku do tego państwa.

Przyjęcie konwencji przez Stany Zjednoczone nastąpiło z następującym zastrzeżeniem:

„1. Postanowienia § 18 pkt b) dotyczącego zwolnienia od podatków i § 18 pkt c) dotyczącego zwolnienia od obowiązku służby narodowej nie będą miały zastosowania do obywateli Stanów Zjednoczonych oraz do cudzoziemców, którym zezwolono na pobyt stały.

2. Postanowienia artykułu IV dotyczącego przywilejów i immunitetów przedstawicieli Członków, artykułu V dotyczącego przywilejów i immunitetów funkcjonariuszy Organizacji Narodów Zjednoczonych lub artykułu VI dotyczącego przywilejów i immunitetów rzeczoznawców wysyłanych w sprawach Organizacji Narodów Zjednoczonych, nie powinny być rozumiane w ten sposób, że osoba, która nadużyła swego prawa pobytu wykonując czynności w Stanach Zjednoczonych wykraczające poza jej urzędowy charakter,

nie podlega ustawom i innym przepisom Stanów Zjednoczonych dotyczącym prawa stałego pobytu cudzoziemców, z tym że:

- a) nie zostanie wszczęte zgodnie z takimi ustawami i innymi przepisami żadne postępowanie, mające na celu spowodowanie opuszczenia Stanów Zjednoczonych przez daną osobę, bez uprzedniej zgody Sekretarza Stanu Stanów Zjednoczonych Ameryki. Zgoda taka może być udzielona tylko po zasięgnięciu opinii odpowiedniego Członka w sprawie dotyczącej przedstawiciela Członka (albo członka jego rodziny) lub Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie dotyczącej jakiegokolwiek osoby określonej w artykułach V i VI;
- b) przedstawiciel zainteresowanego Członka lub Sekretarza Generalny — w zależności od rodzaju sprawy — mają prawo wystąpić w takim postępowaniu w imieniu osoby, przeciwko której zostało ono wszczęte;
- c) osoby, które są uprawnione do przywilejów i immunitetów dyplomatycznych na podstawie niniejszej Konwencji, nie mogą w inny sposób być wezwane do opuszczenia Stanów Zjednoczonych, jak tylko zgodnie z procedurą stosowaną zwyczajowo do członków misji dyplomatycznych akredytowanych lub notyfikowanych Stanom Zjednoczonym.”

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz